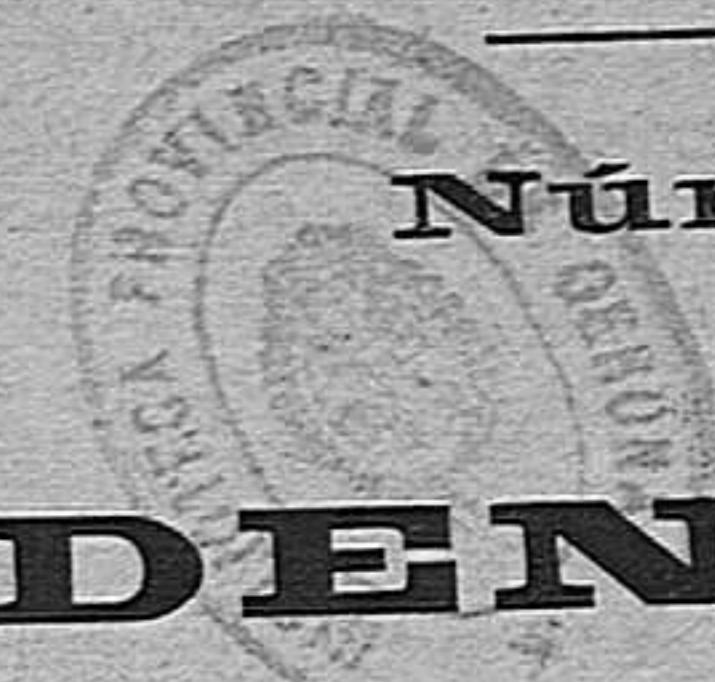

MEMORANDUM

PERIÓDICH INDEPENDENT

D.
Any I.

Núm. 11.

Anuncis à preus convencionals.

SUSCRIPCIO:

Un any. 2'50 pessetes.

Santa Coloma de Farnés

1 Novembre de 1906

No's tornen els originals.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer del Beat Dalmau, núm. 12.

LES CLASSES NOCTURNES

Avuy que la activitat febrosera de nostre modernisme econòmic arrabassa de les escoles de primeres lletres a nels noys bon punt han fet la primera comunió, en certes comarques, ó quan llurs pares ó tutors troben l'ocasió més propicia ó ventajosa pera dedicarlos a un treball manual que ha de portar una engruna de pa a la freda llar del pobre jornaler; avuy que lo desitj de sebre y apendre ha esdevingut mania en uns y necessitat primordial pera tothom, al objecte de poder alternar ab totes les classes de la societat ab més ó menys bon acert pera no caure en el ridicol, devem procurar tots aquells que tingam ocasió de ferho posar el manà de la instrucció a les propies mans dels joves que ho necessitin, pera que assaborintlo de bon grat, palesquen la sua indolent y primitiva vèrbola, expressió de sos rudimentaris coneixements, per altra que haurà covat en son dia una assidua hivernada de vetlles, dedicades a les lletres, expressió de les idees noves que forjaran «del cervell a la fornal», com diria en Matheu.

Per axò es bò que 'ns en preocupem de l'ensenyança atesos els immensos beneficis que la meteixa proporciona a tothom en general, y sobre tot de les classes nocturnes, quina ensenyança es trasmesa a aquells qui per ses ocupacions manuals, son ofici, no han pogut adquirir els cabals coneixements de les primeres lletres, abandonades tant punt ses facultats intelectuals se 'ls hi anaven despertant ab els anys.

Lo legislador se 'n ha ocupat en tots els payssos d' aquestes classes nocturnes, y entre nosaltres meteixos s' han donades totes les facilitats per acabar ab lo analfabetisme que denigra a les modernes societats.

Les matieres que son ensenyades a aquestes classes deuen respondre al fi pera que han sigut creades. Evitar tota especulació

massa científica, que carregui la intel·ligencia no ben desbastada del alumne; proporcionar al deixeble la dosis més cuantiosa de substància práctica que serveixi pera els usos comuns de la vida; fer apendre, en una paraula, alló que immediatament convé. Heusaqui la norma que deu guiar als mestres. Heusaqui la carrera que deuen seguir els deixebles.

Al enumerar les materies a apendre en eixes escoles, diu lo legislador que la llengua castellana tenderà a la ensenyança de la lectura y la escriptura per procediments pràctichs y ràpids, ab ausència de tota regla teòrica, fentse els exercisis de lectura sobre llibres de instrucció cívica que enalteixin el sentiment de patria y el respecte a les lleys y propietat, ó de instrucció agrícola que exposin les avantatges dels procediments moderns de cultiu, la forma de organizar y funcionar caixes rurals de estalvi y crèdit, sindicats agrícols y institucions cooperatives de terrassans, ó sobre assumptes de higiene y de problemes socials que afectin a la vida de les poblacions en que 's dóna la ensenyança. Els exercisis d' escriptura s' aplicaran a la redacció de cartes, rebuts, factures, instances senzilles y documents de us freqüent ó probable pera els alumnes, procurant que arribin a redactarlos ells mateixos y que s' habituin a portar un quadern de notes diaries ahont apuntin, ab llibertat d' expressió, els assumptes que més els interessen. La Aritmètica, desde que l' alumne sápiga llegir y escriure cantitats, s' ensenyara per medi de problemes variats y concrets, fugint dels exercisis ab cantitats abstractes, reduint les regles a lo absolutament precis y de manera que no hi hagi una sola d'aquestes regles que no sigui comprobades en els problemes y que l' alumne no sápiga practicar, encara que no acerti a repetirla de memòria. El Mestre fugirà de proposar problemes a bulto, en que hi entrin cantitats fabulosas per lo grans y preus ó datus notoriament exagerats. Diu que l' Aritmètica apli-

cada als múltiples actes de la vida ab els resultats indisputables de sos problemes, son poderosos meidis educatius pera impulsar als homes a l' estalvi, la economia, la laboriositat y el progrés agrícol y industrial, y el Mestre deu aprofitar aytals recursos pera realisar la seva labor educativa. També s' prescriu l' ensenyança de Rudiments de Dret y educació cívica, explicantse ab tota preferència y amplitud a les classes d' adults, exposant nocions de nostres institucions jurídiques fonamentals y del esperit progressiu que les informa, exposant la funció important del sufragi universal y el deber en que estam de ferne us, donant idea de les contribucions y tributs y del servei militar, els fonaments principals a que obneix la institució del Jurat y els devers que 'ns imposa, la rahó de la propietat, la seva necessitat pera l' ordre y progrés de la nació y els delictes contra ella, el foment de la llibertat humana y les formes com la garantia nostra Constitució y nostres lleys. Finalment, deuen ser donades breus nocions de Geometria, Ciències físiques, químiques y naturals, desenrotllant l' esperit d' observació de la Naturalesa y donant la explicació sensilla dels principals fenòmens naturals, procurant a la vegada combatre y refutar les preocuperions, falses associacions de idees, erros y supersticions dels alumnes, y donar nocions pràctiques de Higiene. A les poblacions rurals agrícoles es donaran explicacions sobre classes de terres, nutrició y desenrotillo de les plantes, fonament de les pràctiques agrícoles y del cultiu racional; y en això deu procurar el mestre que 's desperti en l' alumne el desitj y l' hábit de discorre y de buscar en els fets la causa dels mateixos.

La ensenyança solida, es cosa de temps y paciencia, apart la molta ó poca disposició que pera la meteixa tinguin els alumnes; y com que no es del cas cercar els primers entre els que freqüenten les escoles de que venim parlant, donchs han de fer forsolament

una mala digestió aquells qui vulguin saberho tot en poch temps y precipitadament, les escoles nocturnes deuen respondre al fi pera que han sigut creades, que no es altre que 'l que acabem d' exposar.

Bromejant

Lo Rector de Caldes y un correspolal de l' altre periódich.

Heusaqui que un dia hi havia un salta-camins, un d'aquells homes que paren la manta al peu d'una barda, esperant el primer viant que hi aboqui, si us plau per força, la seva borsa poch ó molt proveïda. Després, ja fosch, s'ajuntava ab quatre enmascarrats, donava batudes, espanyava portes y es dedicava a honorífiques feynes consemblants. L' home s' engreixà; se li cobriren els ronyons de greix y posà molsa. Allavors hagué de posar y fixar la residència. Acomodat, se li ocorregué reformar les costums. Mirà a son entorn; vege que les autoritats eren respectades: ell, sols ell era mal vist. L' enveja se 'l menjava. Lo magí no parava de rumiar. Oh l' honradesa de les autoritats! —Manera?—«Calumnia, calumnia...» —llegí una vegada. Al cap de pochs dies, a la plaça pública lo antich salta-camins venia uns titols que 'n deya patents d' honra, a qui volgues comprarlos.—Oh poble—deya seriós,—lo batte, lo jutje, lo... tots son uns deshonrats. Seguiu mos consells. Compreneu patents d' honra.—

Mes un estudiant qui se les pensava totes, comprà un títol, lo girà del revés y vege ab sorpresa que deya: «Soch de Fulano». En comprà un altre y llegí: «Soch de Mengano». Y continuant llegint, vege que abaixa de cada un d' ells es deya: Es copia.

L' escolar, cridantse a engany, hagué d' exclamar: —Oh tu marxant, quisvulga que siguis, aquí tens lo que m' has venut; tornem els quartos. Honres vens, però robades.

—Llegeix be,—li feu el marxant,—zeus? abaixa de tot ja 's diu, es copia; l' original—li feu a cau d' orella—no puch robarlo; l' original sempre queda en poder del interessat.—

Y als crits de jengany! jengany!... una pluja de pebrots y pastanagues caygué sobre l' infeliç marxant de honres.

Y ara me 'n recordo que havia près la ploma pera escriure d' un corresponsal de l' altre periòdich y del dignissim senyor pàrroco de Caldas de Malavella. Estich molt faltat de memoria. Un altre dia ho fare.

Remullant la barba

Se 'ns assegura que un dels més folls catalanistes arcaldofobos a Santa Coloma, escriptor de focs artificials a l' altre periòdich, es un comerciant quebrat, parent proxim d' un dependent de no sabem quines oficines... potser d' aquelles de qui 's digué dies enrera—ab molt fonament—que aviat es convertirien en Asil d' Invàlit. Deixemho correr. No ho esbrinem, encara que hem de senyalar la flaca.

Ho diu el poble: si has de rebre un raig de coces, guardet dels desagradits, de les besties y dels besties.

Y adalt piquen; a la Central repiquen (llegeixis entre línies), y aquí hi ha qui's va carregant de rahó...

Per la higiene

Avuy que 's llegeix per tot-arreu la prohibició d' escupir a terra en llocs closos, no serà per demés que censuren la antiga y repugnant costum qu' existeix entre nosaltres d' escupir a missa, com diuhen els petits. La ciencia que aconsella no escupir a terra: ja siga en lloc traviari, teatral, etc., què no diria si sabés que s'escup a l'església!... Apart que això constitueix una falta de respecte, la higiene y la vestimenta en pot valquer menos.

La església es un lloc sagrat ahont els fidels havem de prosternarnos segons els actes pietosos ens ensenyen.

Qui s'agenolla sense mocador, s'embrut les calces; qui sobre'l mocador, escuso dir a què s'exposa.

Es precis, donchs, que 'ns habituem a no escupir a la església. Y de ferho, medis hi ha de compaginar la higiene, lo respecte al temple y les necessitats físiques.

Al vol

En el teatre de la «Joventut Farnense» el dia de inauguració de la actual temporada, passant y tot fent el distret, sentirem el següent diàlech:

—Suposo que hauras llegit el solt que 't dedica La Selva, tu que tens, segons ella, tanta ambició...

—Donchs t'equivoques, no l'he llegit; però acaben de dirme qu'és una violenta explosió d'odi per molt temps concentrat y comprimit, que posu de manifest el llastimós estat moral de son autor: una abordada infamatoria que més denigra a qui l'ha comesa que a la persona a qui's tracta d'ofendre. Mon lema es la honradeza, y aquí ho sab tothom que res prelinch; per qual motiu, encara que la maledicencia d'un desgraciat trobi un buyt per omplir a les planes d'un periòdich politich de poch tacte, em té molt sens cuydado.

—Y podries averiguar la causa...

—No 'm seria difícil, perque esperava l'exabrupte. Y be tot plegat, miseries humanes: questió de receptes.

—Miseries de calaix!

Y a mi que no m' agrada cuydarme dels altres, vaig passar de llach, cerqui la meva cadira en el local de «Joventut» y res més pogui aplegar d'aquell diàlech.

X. Z.

LA DIADA

Santa Anastasia, verge.

Parlem avuy d' aquesta santa perque ens havíem proposat fer desde l' primer número la Diada dominical, y així tornant enrera parlarém de Santa Anastasia, dihent que després de la mort de Galo, ascendí al Imperi Valeriá, el cual al principi de son regnat se mostrá molt favorable als cristians, pero més tart, enganyat per un egipci ab pretensions de mago que l' hi feu creuerer barbaritats dels cristians, los aborrí de tal manera que començá ab la octava persecució que fou la més crudel que fins a les hores habia experimentat la Iglesia. Entre la gran multitud de víctimes que foren sacrificades a Jesucrist per aquest crudel Tirá, una de les mes ilustres fou Santa Anastasia. Habia nascut a Roma de pares cristians y de familia distinguida per la seva noblesa però molt més per la seva pietat. Passà sa primera joventut en la casa dels seus pares continuament retirada é invisible als ulls dels homes. Estaba completament renyida ab la ociositat y totes ses labors eren destinades al servei dels pobres ó al adorno dels altars.

Morts sos pares se retirà a una especie de monestir governat per una superiora anomenada Sofia, donzella de gran virtut y de extraordinaria prudència. Allí entrada Santa Anastasia renuncià tots los seus bens y totes ses grans esperances que l' hi prometien a nel mon per ses brillants prendes, hermosura y noble naixement; y als 20 anys estava ja tencada baix la direcció de tan santa superiora.

Mes tard l' Emperador Valeriá publicà l' edicte de persecució contra los cristians y sabent que Anastasia había fet tan soroll a Roma per sa pública adhesió a la fe de Jesucrist fou una de les primeres Verges que fou presentada devant del prefecte el qual prendat de la seva hermosura y modestia, la tractà benignament per arrenellarhi la fé, mes tot fou en vá, ni amenaces, ni tormentos ni martiris de cap mena foren suficients per ferli adorar los falsos deus. Veyent sa ferma fé y que ni l' foch la cremaba ni la torturaba cap torment manà el prefecte que li arrenquessen els pits, que l' hi fesssen caure a cops de martell les dents, y l' hi arrenquessen les unges y així y tot alabant al Senyor morí victoriosa al 28 de Octubre del any 249.

EN EL CEMENTIR

A aquesta darrera estada hi vaig acompanyar el cadavre d' un jove la setmana passada, rendintli l' ultim tribut de respecte.

Lesombres cap-vesprals començaven a extenderça y enllà llur negra vesta, y les viues flamarades de les atxes, y la claror de ciris, contribuïda a donar un aspecte mes fantàstich a aquell lloc sepulcral.

Potse així, al captard, s' hauríen de fer tots els enterros, quan les aus ajoquen y les candelees fan més resplendor. Allavors se 'ns encomana la tristesa del dia que va agonitzant y reconcentrant nostra pensa en una sola cosa, en la memòria del finat, sembla com si estesssem més en caràcter.

Generalment s' assisteix als enterros

ab la mateixa bajaneria que assistim als bateigs y casaments; i y encara després, al arribar a la casa mortuoria tenim la barra de dir ab sarcasme bo y estrenyent la mà: l' acompaño en el sentiment!

¡Que 'n som d' hipòcrites!

El cronista va recordarse en el Cementir del dia de demà. Una munió de paletes treballaven arremolinant les pàrets, que l' acció corrosiva del temps havia ofés; l' obra li sembià bona al cronista y tingué mots de gratitud a la Corporació que també es recordava dels morts, procurant que llurs cendres siguin respectades, y restaurada en lo possible l' estada santa qui les estotxa.

Sia tot a la bona memòria d' aquells a qui més estimavem: d' aquells que ja no son.

El cronista passà, finalment, els ulls pels ninxols. En molts hi havia mots gravats d' amable recordança; altres, els més, eren blanquejats: potser ni rastre pel mon quedava d' aquell qui fou: potser fou més que son vehí qui té una lápida daurada: potser aquell qui jau al peu d' un xiprer, terra enllà, fou model de virtuts y perfecció. ¡Qui sab si allá d' enllà, més amunt dels núvols que 'ns emboyren, se segueix inversa gradació!

Hi ha qui al dia de difunts hi porta flors al Cementir, altres cintes, altres retrats... y també hi ha qui hi porta versos, que son les flors del sentiment.

En vaig llegir mitja dotzena, y d' aquells em plau traslladar lo derrer:

«Plè l' meu cor de sentiment
me sento trista y plorosa
l' ànima que generosa
me sofreix d' anyoram.

¡Pobra germana, quant ploro
al recordar quant valies!
com a germana tenies
la bondat que tant anyoro.

Eres mare y com a tal
vas ser tan bona com filla,
esposa suau, senzilla,
d' un cor pur y virginal.

Avuy a ta tomba vinch
un recor a dedicarte
sols per poder demostrar-te
sempre quant present te tinch.

¡Vida y mort, quánta llunyanfa,
en l' interval d' un sospir!
tu has acabat lo sofrir:
Adeu germana, descansa».

DOL Y FESTA

Tot es llum y color, tot vist de festa, tot es vida, remor y moviment, solament son balcó tancat ne resta sense domás ni gent.

A cada crit de joya se me clava una espina que'm sagna al mitg del pit. A cada so de festa se socava mon cór adolorit.

La fadrinalla en son carrer se troba afanyosa esperant la professió, y ma profona anguria se renova mirant lo seu balcó.

A la paret d'enfront mut me recline. La festa y el soroll done al olvit, y mirant son balcó lo plor domine ofegantlo en mon pit.

Les músiques y llums per davant pasen Ningú fa d'ella hui ni un pobre esment. Recorts de mon nuviage me percasen donantme amarch torment.

Per tot lo poble l'alegria creua. L'animació es tan gran com mai s'ha vist. En cambi son balcó, ¡mareta meua! ¡Qué solitari y trist!

De pena y de congoixa m'abatolle al contemplar desert lo balcó seu, y al pasar la Custodia m'agenolle pregant per ella á Deu.

JOSEPH M. PUIG TORRALVA.

ESPARCES

Solitud

Lluny, ben lluny..., de la serra a la masia perduda, vora teu viurehi voldria, de la buny del Mont lluny que'ns pertorba y la fruhició de grat encis destorba: Vora ls tions de nostra llar negrencia sentir com bat la pluja hivernanca geyent en blanca pell ben estovada de qualche ovella pel blanqué adobaba: Gosar en luxurianta primavera al deixondirs la selva y la ribera en la llur hermosura

qui més acreix quan va prenyant Natura; y mentre apleguen a l'estiu les granes els masovers a les afraus llunyanas, aplegar de la tarda a la cayguda la dolça fruya del teu cos volguda.

X.

DE LA QUINZENA

Els drets y multes que s' imposin en els expedients instruits per conseqüència de fets constitutius de delictes y faltes de contrabanda y defraudació, s'hauran de liquidar y percebir en moneda d' or.

En atenció als perjudicis que s' causaven als particulars que solicitaven certificacions del Registre de últimes voluntats quedantselshi la partida de defunció que accompanyaven ab la sollicitud, per haverse aquells de provehir d' altres partides procedents avegades de Registres civils de llunyanes terres y fins del extranger a voltes, y además per les dificultats que a la bona marxa d' aytal Registre s' ocasionaven ab les inombrables partides que s' hi apleguen en escàs local y sense la més petita ventatge pera dits interessats, en lo successiu seran tornades — segons es disposa — sense necessitat de solicitarho expressament les certificacions de defunció que s' accompanyin a les instances solicitant certificats del Registre general d' actes d' última voluntat.

S' han aprobats els estatuts y Reglament de la institució benèfica «Caixa de Socis del Cos de Farmacèutics titulars, quins fins son: primer, entregar al soci que s' inutilisi, ó a la família del qui morí dintre del any, la cantitat que consentin els ingressos en el mateix, ab arreglo a la liquidació reglamentaria: segon, crear un fondo de creixement segur, constant y indefinit, que, a la vegada que contribuesca als interessos, sempre creixents, a augmentar tots els anys el destinat als socis, prepari la transformació d' aquells en pensions, y la realisació d' altres fins, així benèfics com professionals.

El Fiscal del Suprem publica una circular als Fiscals de les Audiències, referent al mellor exercisi del càrrec en materia contenciosa-administrativa, de la que traslladem l' important capítol següent: «Disposa l' art. 95 de la llei, que s' tindrà per abandonat tot

plet qual curs es detingui durant un any per culpa del demandant ó recurrent. Y prescriu el 96, que del aute a que 's refereix l' article anterior, podrà el demandant, apelant ó recurrent demanar reposició dintre els cinc dies. De modo que, encara que la caducitat del recurs es declarí per aute y no per providencia, d' aquest aute, excepcionalment procedeix demanar reposició. Solen equivocarse els interessats, que de dit aute interposen desseguit apelació, que 'ls hi es admesa, pera la Sala tercera del Tribunal Suprem, perjudicant d' aquest modo son dret, y reproduint un erro indisculpable de procediment. Y es fa molt convenient que 'ls Fiscals, pels medis de que disposen, quan el cas es presenti, procurin evitar aquesta viciosa práctica, pera be del procediment y merma de inútils tramitacions.»

S'ha prorrogat el termini pera passar la revista del any actual fins el 31 del mes de desembre pròxim, tenint lloc aquella ab arreglo a les prescripcions de la Real ordre circular de 17 de Octubre de 1905; no s'exigirà responsabilitat als qui hagin canviat de residència sense l'autorisació deguda, dintre dels límits que la ley consent; però s'imposaran, desde primer de Janer proxim, els correctius que oportunament es determinaran als qui no l'hagin passat.

Estant preceptuat en diverses disposicions que siguen dies de festa els de natalici y Sant dels Reys, y celebrantse els de la Reina Victoria Eugenia, respectivament, el 24 d' Octubre y 23 de Decembre, s'ha disposat que tals dies sien de festa nacional y de gala.

Notes agrícoles.

Tota obra de redempció troba obstacles al seu pas, y, jay dels pobles que reculan temerosos devant d' ells! Son pobles enémichs, de una anèmia mortal.

No importa que 'ls nostres ideals hagin nascut y germinat en el cervell de gent pagesa de aquesta montanya catalana, en un poblet que si bé té l' història d' un passat gloriós, es avuy poca cosa y de cap representació devant de la magnitud del Estat. Quan en Rómul, el rústech llaurador, llaurava 'ls camps del Laciun y senyalava las fitas pera fundar y edificar Roma, la ciutat eterna, tampoch podia pensar que en aquell petit recinte marcat per la humil arada, ahont sembra 'ls seus ideals de grandesa, podria creixer una gernació forta, que dominaria l' mon y el cobriria de gloria.

Els resultats obtinguts en poch temps son admirables; major cultura, major moralitat, major comprensió dels propis devers, respecte casi perfecte á las fruytas y viandas dels camps dels altres (cas únic á Espanya) y una munió inesperada de plantacions d' arbres fruyters. Si per tot se fundessin lligas similars á la nostra, no dupto pas que dintre pochs anys Espanya seria regenerada.

No abandoném, donchs, la nostra tasca ab tanta constància comensada; fem que 's replantin y 's respectin els arbres, que son salut y vida de l' agricultura, que ells son els conductors y distribuidors del seu principal aliment, que és la pluja. Els arbres la normali-

san y evitan tempestats y pedregadas (1). La agricultura, sense ells, no pot viurer florida; sense ells, las suors ab que regan la terra son en gran part perdudas.

No olvidém, tampoch, el respecte als fruyts que son dels altres. Siguém sever contra qui olvidi tal precepte, perseguimlo sense pietat: las lleys ho manen pera evitar mals majors.

Voleu res més hermos, ni principi de llibertat més gran, que cada un visqui de lo seu? No us encanta, no us delita aquesta nova educació, aquest respecte que 'ls passants tenen ja pels fruyts dels vostres arbres?

Perseverém, donchs, y tinguém gran cuidado en educar als nens, especialment en las escolas, que allí es ahont 's ha de formar el cor y el cervell de la futura generació.

Deixém créixer forts y sans la joveuilla de fruyter que estan encare casi invisibles en els nostres camps, y dintre pochs anys us donarán nova riquesa, com ja foren salut y ornament dels nostres avis. L' arbre, ab sus arrels, es l' emblema del vigor; el seu tronch es la fortalesa; sos ramatges, del honor; sus flors, de bellesa; sos fruyts, de la fertilitat.

Francisco Viñas.

(Del discurs en la Festa del arbre fruyter, de Mayá).

(1) Del 1700 al 1750 á Ginebra (Suissa), en la regió de Malessart, foren transformats en vinyas lo que abans eran frondosos y immensos boscos, y no taren que á mida que 'ls boscos desapareixan, augmentan las pedregadas, las quals avans eran casi bés desconegudas, degut á la multitud d' arbres que 'ls impedia. —«Notícias históricas», de Gabriel Rosa (Biblioteca Nacional de Roma).

NOVES

Ha sigut trasladat a La Sellera ahont regentara un benifet, mossen Anfós Bosch, vicari de Cassá de la Selva, y mossen Joseph Baguer, que ho era d' Arbucias, a Ayguaviva.

La tan desitjada pluja en nostra comarca ha caygut en cantitat y hora oportuna per que la gent pogués conreuhar les terres, preparantles pera la sembra, sens perjudicar en lo més mínim les veremes de les primeries del present més. Per qual motiu lo diumenge, dia 14, lo digne senyor Párroco mossen Pere Dalmau anuncià la termenació de les pregaries *ad petendam pluviam*, cantantse després un solemne *Te Deum* en acció de gracies.

Durant tot el més d' Octubre, com ja es costum inveterada entre nosaltres, han constituit un verdader rosari d' aplechs, les devotes visites que s' han efectuat al santuari de Nuestra Senyora de Farnés. Lo que prova una vegada més lo arrelades que son en nostra ciutat les creencies religioses.

Nostre arcalde senyor Fábregas, ha ordenat fer una crida, excitant el zel dels joves a que s' apresurin a inscriures a la matrícula oficial de les escolas nocturnes pera adultes, qual ensenyança, com dihem en altre lloc, serà *completament gratuita*, y començara el dia de demà de dos quarts de set del vespre fins a les vuit, durant cinc mesos.

Segons noticia, son molts els treba-

lladors compresos en les etats que pera adultes fixa la ley, que com altres anys, assistiran a aquelles classes, y advertim nosaltres pel nostre compte, que, essent limitada la matrícula de les mateixes es precis que 'ls qui tinguin ganes d' assistirhi novament ó per primera vegada, no esperin ferho a última hora.

La Comissió general de festes, que funciona baix los auspicios del excelentíssim ajuntament de Girona, ha acordat la celebració de fires de bestiar en los dies 29 d' Octubre al 5 de Novembre y concedir premis en metàllich als millors caps de bestiar que 'n los esmentats dies s' exposin en el firal del Areny, baix el següent ordre:

Primer premi. Se concedirà al que presenti el caball de remunta de millors qualitats pera la reproducció.

Segon premi. Al caball de millors condicions pel servei d' arrastre.

Tercer premi. Al caball de millors aptituds pera l' tir lleuger.

Quart premi. Se concedirà al que presenti les dos millors eugues.

Quint premi. Se concedirà al que presenti quatre poltros de millors cualitats.

Sisé premi. Al millor burro eu-guesser.

Seté premi. Al millor parell de bous destinats al treball.

Octau premi. Al parell de bous engreixats de millor rassa y condicions pel consum.

Nové premi. Al lot de garris de millors aptituds pel engraxix.

Los premis serán adjudicats per un Jurat compost del President del «Foment de la Industria, Comers y Propietat» y dels veterinaris D. Joseph Gimbernat, D. Benet Alemany y don Joan Verdaguer.

Publica notables treballs *El Autonomista* en son número extraordinari a motiu de les Fires, ab retrats d' en García Faria, Vallés y Ribot, Ignaci Fígueras, y firmas de Montsalvatje, Furest, Quintana, Vinardell, Pella y Forgas, Irla, y Botet y Siso.

Diumenge últim va celebrarse solemnement la processó del Roser, ab assistència dels pabordes, bastanta concurrencia del poble y les alumnes de l' Escola dominical, en plè.

Bibliogràfiques

Una verdadera novedad ofrecen los conocidos editores de Barcelona, Sucesores de Manuel Soler, dando á la publicidad un *Diccionario de ARGOT español*.

Aceptada ya esta palabra francesa al referirse á ese conjunto de vocablos y frases llenas de color y brillantez con que cada profesión expresa momentos y escenas de su vida propia, acojidas y adaptadas más tarde por la fantasía popular, solo ella puede emplearse como epígrafe del libro á que nos referimos porque con ella se abarca en la actualidad más que con la palabra *jerga* ó *caló*, usada desde hace mucho tiempo en nuestra patria para demostrar el lenguaje particular del malcante ó del gitano.

No deja este particular lenguaje de figurar en el nuevo libro de la casa Soler; pero acompañado de ese otro lenguaje de que

hablamos antes, que nacido espontáneamente llega, pasado cierto tiempo, á introducirse en el lenguaje oficial aumentando su brillantez y su colorido.

Demasiado conocido es, por trabajos de índole semejante, el ilustrado escritor y filólogo D. Luis Besses, autor de esta obra, para que tengamos que advertir que al servicio de ella ha puesto todas sus enviables dotes de observación y su reconocida competencia literaria, haciendo así que el *Diccionario de ARGOT español* sea un libro curiosísimo en nada inferior á sus congéneres, que tanto éxito vienen alcanzando en Francia.

Véndese en todas las librerías al precio de dos pesetas ejemplar.

El Microscopio. Tal es el título de una nueva obra que viene á aumentar la serie de las muy interesantes publicaciones que han proporcionado tan sólida reputación á la Biblioteca de los Manuales-Solér.

El autor de *El Microscopio*, D. Ernesto Caballero, nombre bien conocido de los especialistas por sus trabajos originales sobre técnica microscópica, ha sabido triunfar de las dificultades que ofrece el dar á estos libros un carácter de vulgarización no amanerada.

En el capítulo consagrado á la exposición de las nociones fundamentales de la óptica, utiliza el profesor los recursos de su experiencia en la enseñanza, facilitando por sencillas demostraciones expuestas en estilo nada sentencioso la tarea del lector que insensiblemente adquiere los conocimientos que el autor juzga indispensables para la mejor comprensión de los capítulos subsiguientes. Son éstos: I. Nociones de óptica.—II. El microscopio simple.—III. El microscopio compuesto.—IV. De las observaciones.—V. Técnica de las preparaciones permanentes.—VI. Aplicaciones del microscopio.—VII. El microscopio de proyección.—VIII. La microfotografía.

El libro será seguramente leído con delección y provecho por cuantas personas deseen conocer los fundamentos y más modernas y principales explicaciones de la ciencia micrográfica y aun los ya versados en estos conocimientos hallarán originalidad en la exposición y muchas novedades en detalles de la técnica, principalmente en los capítulos dedicados á la práctica de las preparaciones y de la microfotografía.

Numerosos grabados originales y reproducciones fotográficas ilustran la obra.

Hállase de venta en todas las librerías y centros de suscripciones al ínfimo precio de 1'50 pesetas ejemplar.

Mercat del dia 29

	PREU	
	Maxim. Ptas. Cént.	Minim. Ptas. Cént.
Blat. (els 100 Kilos)	25' 00	24' 00
Ordi. id.	21' 00	20' 00
Segol. id.	21' 00	20' 00
Civada. id.	15' 00	14' 00
Mill. id.	00' 00	00' 00
Blat de moro. id.	20' 00	19' 00
Fasols blancs, id.	00' 00	00' 00
id. menuts, id.	00' 00	00' 00
Fabes. id.	25' 00	24' 00
Cigrons. id.	56' 00	36' 00
Palla, (Quinta mètrich)	9' 00	8' 00
Patates. id.	00' 00	00' 00
Garrins.	00' 00	00' 00
Bestiar boví	00' 00	00' 00
Ous, dotzena	1' 75	0' 00

Girona: Imp. de Carreras, devant lo Seminari

ANUNCIS

R. BACH-ESTEVE
DENTISTA - CIRURGIÁ

Progrés, 21, pral.—Girona.

Ofereix als seus clients d'aquesta població y al públic en general, els seus serveys professionals,

FONDA QUIMET

(Els dilluns) Santa Coloma de Farnés.

Dents y dentadures artificials.—Curació de malalties de la boca.—Extracció sense dolor.

Consulta y operacions gratis als pobres.

POMADA PANCHO

Medicamento portentoso

Las heridas producidas con instrumento cortante ó arma de fuego, granos malignos, carbunclos, quemaduras, panadizos, desgarros del tejido muscular, magulladuras, flemones y otras muchas dolencias de la piel, se curan radicalmente con la aplicación de buenos parches de la maravillosa é insustituible **POMADA PANCHO**.

VENTAS: SANTA COLOMA DE FARNÉS, en casa del autor, Don Francisco Fondevila; BARCELONA, calle del Hospital, 4; Plaza Santa Ana, 23, 3.º-2.ª y calle de la Princesa, Administración de Loterías.

Infinidad de certificaciones corroboran la eficacia de la **POMADA PANCHO**.

El infrascrito Cura Regente de la Parroquia de Santa Coloma de Farnés, Obispado de Gerona (1).—Certifico: que D. Francisco Fondevila y Jofré, natural y vecino de esta parroquia de mi cargo es persona de buena conducta merece entera confianza á todo el vecindario por su notable honradez y está adornado de sentimientos altamente humanitarios conforme ha dado de ello repetidas pruebas distribuyendo respetables sumas en beneficio de los pobres, destinando igualmente á fines benéficos la mayor parte del producto líquido del específico de su invención llamado *Pomada Pancho*, cuyos maravillosos resultados en su aplicación á diversas enfermedades, vienen sobradamente justificados, no solo por la fama universal de que goza, sino también por los muchos documentos fehacientes que obran en poder del interesado y por el sinnúmero de cartas que el mismo esta recibiendo todos los días dánle cuenta de nuevas y rápidas curaciones obtenidas por la referida *Pomada Pancho*. Y para que conste á instancia y satisfacción del propio D. Francisco Fondevila y Jofré, libro el presente sellado con el Parroquial, en Santa Coloma de Farnés á los catorce de Noviembre de mil ochocientos noventa y dos.—José Callís, Presbítero Regente.—Hay el sello de la Parroquia.

(1) Hoy Cura Párroco de Figueras.

FONDA DE PUIG (avans, de 'n BOU)

CARRER MAJOR

Punt céntrich

Excelent servey

AGUA XALA ANTES VICHY CALDENSE

miner-medicinal Analisada, autorizada y garantida.

La més rica, Natural, ALCALINA, BICARBONATADA, SODICA, TERMAL, apropiada pera les Afeccions del Fetge, Melsa, Ventrell, Diabetes, Reumatisme y Parálisis.

SUPERIOR AIGUA DE TAULA

Demáns á farmacies y punts de venda d'Aigues minerals.

Vegi anuncis y memories, análisis y prospectes, que s'envien gratis á qui 'ls demani. Administració y Deposit general:

Barcelona, Passeig de Sant Joan, 4 (Arch Triomf) Teléf. 1.559.

BALNEARI
de Santa Coloma de Farnés (Gerona)

Aygues termals de 40 centígrados de temperatura; bicarbonisades, calcica ferruginoses, indicades per eminent facultatis pera combatre la gota y reumatismes crònichs, falses anquilosis y neurastenies y especialment pera corregir la paràlisi del moviment produxit per les feridures (*apoplegias*) de quina malaltia son un gran preservatiu.

Sens rival pera les malalties de la matris y pera reconstituir les forces en totes les convalecencies.

L'establiment reuneix el confort desitjable.

Cotxes a tots los trens a la estació de Sils

OBERT TOT L' ANY

Metje-Director, D. FRANCISCO MARAVER

Gerent, D. JOAN MARTÍ.

ELECTRICITAT

Maquinaria.—Contadors.—Bombes.

Turbines de vapor.

Material mecánich y Turbines hidráuliques.

Societat espanyola

OERLIKON

LOECHES (LA MARGARITA)

Com purgant, depurativa, antisséptica y curativa, no té parió l'aygua

de **LOECHES**